

Svitzer

Communications Consultant

Frist: 13-04-2020

Svitzer

Communications Consultant

Frist: 13-04-2020

[Forside \(/\)](#) [Samfund \(/samfund\)](#) | [Kultur \(/kultur\)](#)

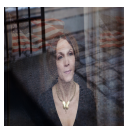
Den ultimative guide til #Trumpworld

Læs Fear og frygt Trump endnu mere

Bob Woodward er et koryfæ inden for journalistik og biografier af præsidenter (også på grund af hans rolle i Watergate), og hans bog om præsident Donald Trump følger samme metoder som hans mest kendte værker med interviews til dyb baggrund. Foto: Chris Kleponis/Scanpix

Skrevet af

(/annegrethe-rasmussen)

Annegrethe Rasmussen (/annegrethe-rasmussen)
Udenrigskorrespondent og chefredaktør (/annegrethe-rasmussen)
POINT of VIEW International (/annegrethe-rasmussen)

41 artikler
0 indlæg

ANMELDELSE - Det meste af arbejdet for Donald Trumps stab koncentrerer sig om at holde oplysninger væk fra præsidenten, forhale dem eller omgå hans beslutninger. "Det er intet mindre end et administrativt statskup, udført mod den folkevalgte amerikanske præsident". Bob Woodward's "Fear" er den berømte flue på væggen - og uhyggelig, dybt fascinerende læsning.

Stof fra stofkiosken

WASHINGTON DC – "Hvorfor bruger vi en milliard dollar på et antiballistisk missilforsvar i Sydkorea", spørger en rasende Donald Trump. USA's forsvarsminister, Jim Mattis, svarer: "Vi gør det ikke for sydkoreanerne, hr. præsident – vi gør det for vores egen skyld". Senere kommer et mere direkte svar: "For at forhindre tredje verdenskrig".

For mennesker uden nogen større viden om international politik kan udsagnet fra Mattis, der kan læses i et af kapitlerne i Bob Woodward's nye bog, *Fear: Trump in the White House* (https://www.amazon.com/Fear-Trump-White-Bob-Woodward/dp/1501175513/ref=sr_1_1?ie=UTF8&qid=1537343139&sr=8-1&keywords=bob+woodward%27s+new+book+fear), lyde dramatisk, men det enkle faktum bag udsagnet er, at de amerikanske aftaler med Sydkorea – der indeholder såvel militære, efterretningsmæssige som økonomiske aspekter – bl.a. betyder, at et eventuelt nordkoreansk atomangreb på USA kan opdages og forhindres inden for få minutter, hvilket ikke er muligt uden aftalen.

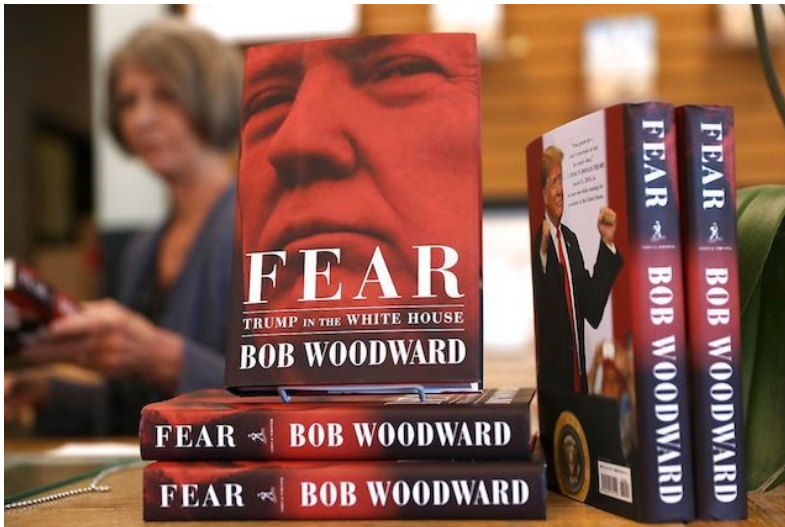
Hvis amerikanerne skulle forsvare sig selv, ville det tage i omegnen af 15 minutter, og det er ikke nok til at kunne skyde et atommissil ned, før det når f.eks. Los Angeles.

Man skulle tro, at det var alt rigeligt til ikke at pille ved en handelsaftale, der er ganske mikroskopisk i sammenligning med den enorme amerikanske økonomi (fortsat – et stykke tid endnu – verdens største), men som det klart fremgår af *Fear*, der udkom i

sidste uge, kan Trump ikke slippe sin irritation over, at Sydkorea med hans ord *"are playing America for suckers"*.

Det værste ord er 'svag'

Og er der noget, USA's præsident ikke kan lide, så er det at blive til grin, se svag ud, at tabe, at være den lille eller i det hele taget *ikke vinde*. Trumps værste skældsord er *"weak"*. Det står klart frem efter læsningen af *Fear* (eller lytningen – selv lyttede jeg over en weekend i stive 14 timer, og jeg var ude af stand til at holde pause).

Bob Woodwards bog er den bedst sælgende bog i første uge. Foto: JUSTIN SULLIVAN/Scarpix

Det er den mest fascinerende politiske bog, jeg har stiftet bekendtskab med; og jeg har stort set læst, hvad der er af både erindringer og politiske biografier, siden jeg startede med at dække amerikansk politik i 2008. Hvor meget det betyder for Trump ikke at blive set som svag, kan man f.eks. se, da han under valgkampen i 2016 håner sin forbundsfælle Rudy Giuliani efter, at den tidligere borgmester for New York som den eneste i "Trumpworld" har forsvaret kandidat Trump på TV.

Forsvaret finder sted efter fremkomsten af *Access Hollywood*-videoen, hvor Trump praler med, at han uden problemer kan rage på kvinder, fordi han er så berømt, *"grab 'em by the pussy"* som bekendt. Men han er ikke tilfreds og siger til Giuliani: *"You are like a little baby that need to be changed ... You are a baby that needs to have your diaper changed ... you are weak."*

Trump synes kold overfor, at hele hans kampagnestab på det tidspunkt er på vej væk fra ham; fra formanden for Repræsentanternes Hus, Paul Ryan, til hele RNC (partiets hovedbestyrelse) og kampagneleder Kelleyanne Conway over til hustruen, Melania, der blankt afviser Conways forslag om, at ægteparret tilbyder programmet *60 Minutes* et kollektivt grådkvalt interview, hvor Trump siger undskyld, og hvor temaet "vi holder sammen, og jeg er skuffet, men han har forbedret sig" fremkommer.

"*Not doing that*", lyder det fra Melania.

Trump får at vide, at vicepræsidentmakkeren Pence på det tidspunkt er klar til enten at droppe ud som kandidat eller at overtage posten som republikanernes kandidat med Condoleezza Rice som ny vicepræsidentkandidat. Men det eneste, der fortsat optager ham, er, at han ikke skal fremstå som svag.

"Grab them by the pussy". I 2016 offentliggjorde The Washington Post en video fra 2005 med Donald Trump, der havde en meget åbenmundet snak om kvinder med tv-vært Billy Bush.

Scenen i bogen, efter *Access Hollywood*-båndoptagelsen er udkommet, er stærkt underholdende:

Reince Priebus, der på det tidspunkt er chef for det republikanske parti, er også ved at give op og siger: "Jeg ved ikke engang om Pence er med stadig..."

"Are you fucking kiddin' me", siger chefstrateg Bannon og fortsætter "it's a TAPE".

Priebus svarer. *"You don't understand, it is OVER"*, hvorefter han præsenterer ideen om, at Trump skal trække sig og overlade kandidaturet til Pence og Condoleezza Rice.

"Cut the bullshit," siger Bannon til Priebus... *"That is NEVER going to happen".*

Trump spørger Bannon, hvad han synes:

"You are going to win – Bannon said.

"Cut the shit... what are you actually believeing".

It is ONE HUNDRED PERCENT. It was LOCKER ROOM TALK.

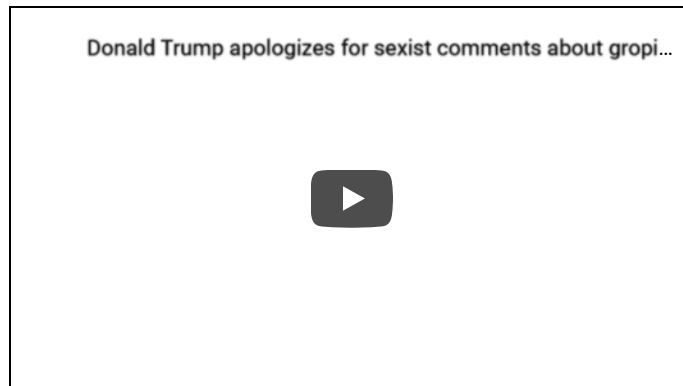
People are still worried about the country. We will compare with Bill Clinton ...

We will double down – fuck them."

Trump siger ja til Bannons forslag om at slå tilbage og invitere alle de kvinder, der for år tilbage har beskyldt Bill Clinton for seksuelle overgreb, som publikum til søndagens præsidentdebat.

Den senere videooptagelse, som Trump dog nødtvungent indvilger i selv at optage, og hvor han siger undskyld, minder om en "hostage video", skriver de amerikanske medier efterfølgende, og sådan føler han det også selv.

Ordene er helt åbenlyst ikke hans egne:

'Den værste tale, jeg nogensinde har holdt'

Den eneste anden gang i bogen, hvor præsidenten bliver overtalt til at holde en tale om noget, han ikke selv synes, er en god ide, er efter demonstrationerne i Charlottesville, hvor højrenationalister, "White Supremacy Groups" og nynazister demonstrerer og ender med at dræbe en kvinde.

Trump vil ikke fordømme episoden, og stabssekretær Rob Porter forsøger at overtale ham. Men Trump siger nej: *"I don't know about this. ... This doesn't feel right to me."*

Porter overtaler ham alligevel til sidst, og præsidenten fordømmer "KKK, neo-Nazis, white supremacists and other hate groups." Staben i Det Hvide Hus er lettet, og stabschef John Kelly roser Trump for at have "gjort det rigtige".

Ifølge Bob Woodwards bog var det meget modvilligt, at præsident Trump holdte tale om hændelsen i Charlottesville.

Men så bliver der tændt for TV, og som så ofte før tuner præsidenten ind på Fox News. Først får han ros, lyder det i bogen, men så siger en kommentator: *"That's almost an admission of 'Okay, I was wrong.'* Og Fox News-korrespondent Kevin Corke siger: *"Some 48 hours into the biggest domestic challenge of his young presidency, Mr. Trump has made a course correction."*

Det får Trump til at eksplodere af vrede, skriver Woodward:

"That was the biggest fucking mistake I've made," the President told Porter. "You never make those concessions. You never apologize. I didn't do anything wrong in the first place. Why look weak?... I can't believe I got forced to do that," he said. "That's the worst speech I've ever given. I'm never going to do anything like that again."

Og blot få dage senere retter Trump da også sin fordømmelse ved at fremhæve, at der er slyngler på "begge sider af demonstrationen":

Et udsagn, der glæder især nynazisterne, hvis leder, David Duke, takker præsidenten på Twitter:

Gary Cohen, cheføkonomisk rådgiver (som tydeligt nok har været en af Woodward's mange kilder i bogen), truer med at sige op af samme grund. Hans datter, der går på universitetet, kom hjem til sit kollegieværelse og fandt et svastika malet på sin dør.

Cohen ender med at blive i et stykke tid, men siger til sidst op efter endnu en massiv uenighed om handelspolitik.

Hvad med bare at trykke nogle flere pengesedler?

Det står klart i bogen, at samtlige Trumps rådgivere mener, at han har en del at lære. Ja, faktisk synes det at være noget af det eneste, der binder dem sammen. Men det er imidlertid ikke tilfældet, hvis man spørger præsidenten.

Han har intet at lære. Det er kun tabere, der lærer nye ting.

Pentagons generaler er måske nok nogle, han beundrer, men ikke desto mindre fatter de intet – hvis man skal tro præsidenten.

"Hvornår vinder vi her", spørger han igen og igen utålmodigt ved møderne. Hvornår vinder USA i Afghanistan f.eks.? Hvorfor skal USA overhovedet være i Europa? I NATO? I Asien? Ja, hvorfor have en alliance med Sydkorea og Japan? Hvorfor være verdens politibetjent?

Spørgsmålene står i kø for Trump, og det tålmodige, ligefrem langmodige sikkerhedspolitiske *establishment* holder møde efter

møde med Trump, hvor de tegner og fortæller om traktater, national sikkerhed og værdien af stabile demokratier.
Lige lidt hjælper det. Trump er fundamentalt uenig og – hvad der for mig som læser også var dybt fascinerende – tordnende ligeglad.

Ikke bare med udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvor det længe har været kendt i Washington D.C., at Trump nægter at læse de normale briefinger fra de amerikanske efterretningsorganisationer og i stedet får dem med nemme billeder – "Reader's Digest" som en efterretningskilde for nylig spydigt kaldte dem overfor mig – men også om handel, hvor nogle af bogens allerstørste *clashes* udspiller sig i form af sammenstød mellem Trump og hans toprådgivere.

Som her:

"Trump was editing an upcoming speech with [then-staff secretary Rob] Porter. Scribbling his thoughts in neat, clean penmanship, the president wrote, 'TRADE IS BAD.'"

"Several times Cohen just asked the president, 'Why do you have these views [on trade]?' 'I just do,' Trump replied. 'I've had these views for 30 years.' 'That doesn't mean they're right,' Cohen said. 'I had the view for 15 years I could play professional football. It doesn't mean I was right.'"

"Trade is bad". Gary Cohen, Trumps økonomiske rådgiver. Foto: MANDEL NGAN/ (<https://www.scanpix.dk/spdk/index.pl?cache=3174227654531807#>)Scanpix

Et andet eksempel herpå fra planlægningsfasen – den såkaldte *transition government*, hvor det står skærende klart i bogen, at amatørisme og kaos råder:

Cohen fortæller Trump, at den amerikanske økonomi er i "OK form", men at den står foran et enormt *boom*, hvis visse betingelser kan opfyldes; et budskab, *'the president elect'* elsker.

Men, siger Cohen, "USA er en *open trade*-nation. Og dertil kommer at "*open borders*" også er en nødvendighed. Hvis økonomien kommer i omdrejninger, bliver der simpelthen mangel på

arbejdskraft, forklarer han: "Vi har mange jobs i dette land, som de indfødte amerikanere ikke vil påtage sig".
Ja, siger Trump. "Vi skal bare trykke nogle flere penge".

Cohen er målløs et øjeblik, men begynder så at forklare om opbygningen af gæld, og hvad rentepolitik betyder, "man kan ikke bare trykke flere pengesedler", forklarer Cohen.
"Men hvorfor ikke," spørger Trump, der syntes fascineret af tanken om blot at låne mere, når nu USA har verdens bedste *credit rating*.

Cohen forklarer om den amerikanske kongres' "låneloft" (*the debt ceiling*) og, at der er love om låntagning, som skal overholdes.
Trump synes skuffet. Det stod klart for Cohen, som Woodward tørt skriver, "at den kommende præsident intet begreb havde om USA's økonomi eller de regler og love, som regulerer den."

Trump er en ægte revolution

Et andet forhold, der fremstår klart efter Woodward's bog – der slog alle salgsrekorder for Simon & Schuster med 1.1 millioner solgte eksemplarer i uge 1; bogen er lige nu ude i 14. oplag – er, at Trump rent faktisk er en revolution, når det gælder amerikanske præsidenter.

Men det skyldes ikke så meget det politiske, hvor Trump er i stand til at tage enhver position. En anden interessant detalje i bogen fremkommer i starten, hvor han diskuterer med tre fortrolige om, hvorvidt han skal stille op som præsident. Med er David Bossie, der leder den konservative *advocacy nonprofit* 'Citizens United', Steve Bannon og senere Robert Ailes fra Fox News.

De tre indvender, at Trumps mangeårige synspunkt om abort er et problem, hvis han vil stille op som republikaner 'De er jo pro-choice, hr. Trump', indvender Bossie, hvortil Trump fornærmet svarer: "Jeg er da pro-life".

Da det fremgår, at Trump faktisk har udtalt sig til fordel for kvinders ret til at få en abort i årevis, og det også står klart fra de offentlige regnskaber, at hans egne donationer til politiske kandidater har haft en slagside til fordel for demokraterne – 80 procent af alle hans donationer er gået til dem – affejer han problemet, efter at have vist sin forbløffelse over, at den slags er offentligt.

Præsident Donald Trump underskriver her en aftale, der rammer NGO'er, der hjælper med aborter. Foto: SAUL LOEB/Scanpix

"Det kan fikses", siger han og indvender, at når man skal have tilladelser til at bygge kasinoer og hoteller i USA, kommer man ikke udenom at smøre det politiske apparat i storbyerne, og i langt de fleste byer i USA er det demokraterne, der sidder på bystyrene. Som Bannon tænker i bogen: "Han havde noget – han var *street* smart – en fyr i en bar fra Bronx."

"The system is *rigged* ... I can fix it," bedyrer Trump, der også nonchalant siger, at han kan "vinde over dem alle". Det er ikke noget, hverken Ailes, Bossie eller Bannon rigtig tror på i begyndelsen, men Bannon tænker ikke desto mindre:

"He had a unique asset: He's totally removed from politics". Bannon siger også til Trump, at han skal være stemmen for "the forgotten men and women" over for de forhadte *establishment politicians*.

Og her får Bannon 100 % ret. Det kom aldrig til at skade Trump i valget, at han ikke vidste det store om politik eller havde sat sig ind i det mindste, hverken når det gælder økonomi eller sikkerhedspolitik. Tværtimod virkede det nærmest til at være en fordel, at han intet vidste. At han ikke var tæt forbundet med republikanerne, eller at han havde fraterniseret med "den anden side", var ubetinget positivt.

De amerikanske vælgere var – og er fortsat som bekendt – dødtrætte af politik, og en af Trumps allerstørste forcer er og bliver, at han blandt sine støtter bliver set som en, der "siger tingene, som de er".

'Fuck' i hver eneste sætning

Når præsidenten taler, er sproget derudover noget for sig selv og nok en refleksion værd.

Det synes bevidst seksualiseret, obscønt og "macho grimt". Det er muligvis ikke en overraskelse for nogen, men Trump og hans

indercirkels sprog er grotesk vulgært og opleves som en pervers karikatur på *Alpha males*.

Det vakte behørig og berettiget opsigt i medierne, da USA's præsident i januar kaldte en række afrikanske lande for "shithole countries" og udtalte, at han foretrak det (mestendels etnisk hvide) Norge (<https://www.sacbee.com/news/politics-government/article194378604.html>), men den vending er helt i tråd med, hvordan hele Trumps Hvide Hus taler, skal man tro Woodward.

"Fuck" anvendes i stort set hver eneste sætning, "fucker" kan være nedladende eller en kælen "term of endearment". *Bullshit* og *horseshit* er også standard, og i det hele taget er bandeord mere reglen end undtagelsen. Her skal man bemærke sig, at normen i USA er den stik modsatte. Der kan naturligvis ikke bandes i Kongressen eller på TV – det er strengt forbudt – men også i amerikanske skoler og gymnasier bliver man sendt uden for døren ved selv den mindste brug af f-ordet.

Men i Trumps indercirkel taler man kun obscønt: Aftalen med Iran om atomvåben er "shitty", og når det drejer sig om truslen om et alvorligt cyberangreb mod USA, kan Trump – der ikke selv benytter sig af computere til daglig – ikke helt tage emnet alvorligt og siger nedvurderende, "*you and your cyber shit*" til sin sikkerhedsrådgiver.

Muellers team af jurister kan, hvis det står til Trump, "*go fuck themselves*", og Obama er "*a weak dick*". Bannon forklarer, hvordan han beroliger Reince Priebus ved at sige: "*I reached out and sucked Reince Priebus's dick*". Samme Bannon kritiserer også transkønnede soldater, der har gennemgået en kønsskifteoperation med ordene: "*What the fuck? They're getting clipped*", hvilket Woodward tørt beskriver som "*a crude reference to gender reassignment surgery*".

Det er ikke underholdende, men opleves af læseren mere som et sørgeligt vidnesbyrd om en komplet mangel på menneskelighed eller empati. Ingen spares, i hvad der føles som et skadet barns indifferente og tilfældige grusomhed; sådan et, der ikke ville blinke, hvis der skulle hives vinger af et par sommerfugle eller druknes hundehvalpe.

Indifferent og afstumpet grusomhed

Ligegyldigheden over for mennesker, der enten har støttet Trump eller sidder i regeringen, er også slående: Præsidenten kalder sin nationale sikkerhedsrådgiver McMasters jakkesæt for "så billigt, at en ølsælger ville bære det".

"Er det nu dig igen," lyder det overbærende, når sikkerhedsrådgiveren tillader sig at bruge tid på en briefing i en situation, hvor alt, the *commander-in-chief* ønsker sig, er at kravle ind i sit soveværelse med en burger, en Diet Coke og se TV.

"The devil's workshop", som den første chief-of-staff Priebus kalder det med slet skjult rædsel – der hvor alle de værste tweets kommer fra.

Trump gør nar af sin justitsminister, Attorney General, Jeff Sessions' sydstatsaccent og kalder ham "*mentally retarded*" og "så dårlig en jurist, at han ikke engang kunne få et job som advokat i sin hjemstat".

Og sådan fortsætter det side efter side i et scenario, der ville være både grotesk og absurd teater, hvis det altså ikke lige var fordi, vi taler om Det Hvide Hus og magtcenteret for verdens fortsat dominerende supermagt.

Det bløde – og udemokratiske – statskup

Et andet interessant tema i bogen er som nævnt, hvordan alle Trumps egne allierede enten gennemskuer ham, bryder med ham eller forsøger at indhegne ham.

Takket være læk fra bogen er de berømte citater om, hvordan dokumenter forsvinder fra skrivebordet i det ovale værelse, så præsidenten ikke får skrevet under, nok dem, der har været skrevet mest om, så jeg skal undlade at referere i detaljer her, men blot understrege, at det naturligvis er historisk fuldkommen uhørt og unikt, at en præsidents eget kabinet simpelthen omgår chefens beslutninger eller åbent siger, at de ikke bliver til noget.

Der er vitterlig tale om et "soft coup" eller "administrative coup d'état", som flere amerikanske medier har kaldt det (og mange er kritiske (<https://www.theatlantic.com/politics/archive/2018/09/trump-mattis-kelly-new-york-times/569416/>), for uanset, hvad man mener om Trump, kan man ikke løbe fra, at han er folkevalgt og derfor i et demokrati bør respekteres).

Et eksempel herpå er et tidspunkt, hvor Trump – opildnet af sin datter Ivanka, der sørger for, at præsidenten ser de mest grufulde billeder af døde børn og kvinder med skum om munden, kvalt af giftgas efter præsident Assads ordre om igen at anvende kemiske våben i Syrien – foreslår, at amerikanerne simpelt hen myrder Assad.

"*Kill the fucker*", som han udbryder til general Mattis, der beroligende siger til Trump, at det skal han nok se på, hvorefter han siger til sin egen stab – "*We are not going to do any of that...* Vi gør noget meget mere behersket".

Donald Trump ser beundrende på sin datter Ivanka Trump. Foto: JOSHUA ROBERTS/Scanpix

Kan man stole på Bob Woodward?

Efter udgivelsen har der udspillet sig en diskussion, som man har set før, når Woodward (der er den journalist, som har skrevet flest roste biografier over levende amerikanske præsidenter nogensinde) har udgivet sine bøger: Hvor kommer de mange citater fra?

Hvordan kan Bob Woodward, der er det tætteste på et journalistisk ikon udi troværdighed, som amerikansk presse kan fremvise, citere fra møder, hvor ganske få mennesker har været til stede?

Ifølge ham selv og forlaget er metoden den samme, som den Woodward og hans medforfatter Carl Bernstein anvendte op til Watergate – og da de senere skrev de to klassiske bøger om Richard Nixons præsidentskab *All the President's Men* og *The Final Days*.

All The President's Men - Trailer

De fleste kender nok Bob Woodward fra filmatiseringen af Alle Præsidentens Mænd, hvor han - spillet af Robert Redford - er journalisten, der fik en central rolle i Watergate-skandalen.

Woodward har igennem to år foretaget interviews med nøglepersoner i hundredevis af timer til såkaldt "deep background". Langt de fleste er optaget på bånd og vil blive udleveret til Woodwards Alma Mater, Yale.

De tusindvis af sider og optagelser, der udgør baggrundsmaterialet til Watergate og Nixon-bøgerne, befinder sig i dag på University of Texas, hvor forskere og studerende regelmæssigt benytter sig af arkivet. Woodward har også i flere interviews tilbudt sine kritikere, at han med glæde offentliggør båndoptagelserne til *Fear* med sine interviews her og nu, "hvis kilderne er indforståede". Det er de – sjovt nok – ikke.

Man skal også lægge mærke til, at benægtelserne, der er fremkommet efter, at Trump selv kaldte Woodward for en "utroværdig løgner", for de flestes vedkommende ligger i kategorien "non denial denials" (<https://www.cnn.com/2018/09/11/politics/rob-porter-gary-cohn-denials-donald-trump-woodward/index.html>) (en undtagelse er Chris Christie, som pure har afvist de citater, der tilskrives ham).

En 'non denial denial' er kort sagt, når man benægter et helhedsindtryk uden at benægte den specifikke reference. "Jeg kan på ingen måde genkende den beskrivelse af mig, som optræder i bogen" er et eksempel.

Gary Cohn, den tidligere *White House economic adviser*, siger f.eks. til mediet Axios.: (<https://www.axios.com/bob-woodward-fear-anonymous-sources-trump-criticism-00b64647-0fcd-46f5-9003-4c568e48ad89.html>)

"This book does not accurately portray my experience at the White House. I am proud of my service in the Trump Administration, and I continue to support the President and his economic agenda."

Læs og se med i interviewet her:

John Dowd: Trump er en forpulet løgner

I det hele taget fremgår det glasklart, når man læser bogen, at ingen af Trumps rådgivere – med den mulige undtagelse af hans datter og svigersøn, der forståeligt nok ikke har medvirket – stoler på præsidenten over en dørtærskel.

Her tager John Dowd, Trumps personlige advokat, en af førstepriserne.

Gennem 10 måneder var det Dowds opgave at repræsentere præsidenten i forhandlingerne med Bob Mueller, den tidligere chef for FBI, der fungerer som særlig undersøger af Ruslands mulige

indblanding i valgkampen samt Trumps kampagnes eventuelle medvirken.

Dowd og Trump er igennem hele perioden uenige om, hvorvidt det er en god ide for præsidenten at aflægge vidneudsagn til Mueller. Trump vil gerne og er ikke overraskende overbevist om, at det ikke er et problem, når han nu "ikke har noget at skjule", mens Dowd i en fantastisk scene i bogen spiller en fingeret afhøring igennem, hvor det tydeligt fremgår, at en vidneafhøring ville være en katastrofe.

Trump ville inkriminere sig selv og risikere en anklage om falsk vidneudsagn, *perjury – lying under oath*. Da det står klart for Dowd, at præsidenten ikke vil give sig, siger advokaten op.

Men ikke før han har sagt, at Trump risikerer at ende i et "orange jumpsuit", hvis han beslutter sig for at vidne. Hele bogen ender med ordene: "*Trump had one problem, that Dowd could not get himself to say: 'You're a fucking liar.'*"

Efter endt læsning står det klart, at selve titlen på bogen på sin vis er forfejlet. Bogen hedder *Fear*, fordi Trump selv har udtalt, at frygt er det bedste ledelsesredskab. Men ingen af Trumps egne medarbejdere eller rådgivere synes imidlertid at frygte ham det mindste. De er mere optagede af at *håndtere* ham.

Og for verdens skyld kan man føle sig fristet til at tilføje, må man håbe, at de får held med deres foretagende. Ikke for at omgå demokratiet, der i USA vil tale næste gang ved midtvejsvalget den 6. november, men bare – for at citere Jim Mattis – for at undgå tredje verdenskrig.

Bob Woodward: Fear: Trump in the White House, Simon and Schuster, 420 sider

RELATEREDE ARTIKLER

Den nye hegemoniske leder (/artikler/Jeremy-Corbyn-hegemoni-magstrukturer-perry-anderson-the-peripeteia-of-hegemony-rusland-usa) - Hegemoni har længe været et dominerende begreb i samfundsvidenskaberne. Men hvad ligger der i det? Hvor kommer det fra? ...

Tag medierne tilbage (/artikler/Amy-Goodman-Democracy-Now-journalistik) - "Jeg tror, at medierne kan være den største kraft for fred på jorden". Den prisbelønnede, amerikanske journalist Amy Goo...

No Hope for Trump (/artikler/Exit-Trump-kommunikationsdirektør-) - Donald Trumps fjerde kommunikationsdirektør Hope Hicks – en kvinde så populær hos præsidenten, at han omtaler hende som ...

Kim Jong-un og Moon Jae-in er BFFs <3 (/artikler/Kim-Jong-un-og-Moon-Jae-begravet-stridsoeksen-fred-Korea) - Så stod de pludselig der og omfavnede hinanden ved deres fælles grænse, den kolde krigs formelt både første og sidste va...

Hvad byder man journalister? Nybrygget spin-te (/artikler/Boris-Johnsons-snedige-te-stunt) - Det danske burkaforbud er en kæmpe historie også internationalt. I England er politikeren Boris Johnson kommet galt af s...

Kan Trump tweete sig til sejr den 6. november? (/artikler/Midtvejsvalg-i-USA) - Om 14 dage går USA til valg, og selvom præsidenten ikke står på stemmesedlen, så er ingen i tvivl om, at midtvejsvalget ...

Kina vinder AI-kapløbet (/artikler/Anmeldelse-af-Kai-Fu-Lees-nye-bog) - Kina har sat sig et mål om at være verdens førende nation inden for udvikling og implementering af kunstig intelligens i...

Dø som en kriger (/artikler/Anmeldelse-af-TV-2-serien-Kriger) - Nordic noir har siden sit gennemslag for godt ti år siden været en meget populær udtryksform - i Danmark som i resten af...

Betomania (/artikler/Moed-demokraternes-nye-haab) - Han er 46 år ung og tidligere bassist i et punkband. Han har besøgt samtlige 254 valgdistrikter, er rasende populær, har...

Alex fra blokken (/artikler/Moed-Bernie-effekten-fra-Bronx-Alexandra-Ocasio-Cortez) - Fænomenet Ocasio-Cortez var midtvejsvalgets store højdespringer, og hendes sejr understøtter på alle måder den amerikanske...

Verdens rigeste mands dickpics (/artikler/Sex-magt-og-dick-pics-i-Washington-D-C-) - "Vi har billeder af din stådreng - og vi offentliggør dem, med mindre du trækker dine anklager om, at vi holder med Trum...

En suveræn humanist (/artikler/Jacinda-Arderns-retorik) - Efter det forfærdelige Christchurch-skyderi er New Zealands unge premierminister for alvor trådt i karakter som en samle...

Da Michelle blev Michelle (/artikler/Vejen-til-veltalenhed) - Tirsdag den 9. april gæster den tidligere førstedame Michelle Obama Danmark, og formodentlig vil hun levere en elegant o...

Millennial med momentum (/artikler/Mayor-Pete-som-demokratisk-kandidat) - Lige nu er det mest interessante navn i amerikansk politik hverken Bernie Sanders, Joe Biden eller Beto O'Rourke. Det er...

I 15 minutter troede jeg, jeg skulle dø (/artikler/Skoleskyderier-i-USA) - Danskfødte Anna Westberg bor i Los Angeles, hvor hun går på sit tredje år på den lokale high school. Her er der flere ga...

Læs dig igennem sommeren (/artikler/Laesetips-til-din-sommer) - Sommeren er over os, og alle de der bøger, vi havde sagt til os selv, at vi skulle læse, er for længst glemt. Heldigvis ...

Talepunkt Berlin - præsidentens ord før og efter murens fald (/artikler/30-aaret-for-murens-fald) - "Ich bin ein Berliner", "Es gibt nur ein Berlin" og "Berlin ist frei". Berlinerne har lagt ører til mangt en amerikansk...

Giv din stemme

4,6/5

16 stemmer

KOMMENTARER

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

SVITZER

(/kommunikation-job/svitzer-as-

Communications Consultant
(/kommunikation-job/svitzer-as-

Frist: 13. april

(/kommunikation-

Digital kommunikatør
(/kommunikation-

Frist: 3. april kl. 12.00

LEAD AGENCY
(/kommunikation-job/lead-agency-praktikant-1-1)